

VLAKEM PO NĀŠKOLIKA ZEMĀ•CH - I.

StĀ™eda, 09 prosinec 2015

Aneb - jak jsem se inspirovala Ā vejkem. Moji rodiĀ•e jeĀ›tĀ› nynĀ- bydlĀ- na konci KarlovĀ½ch VarĀ-, za domem je bĀ™ezovĀ hĀ›jek a za nĀ-m Ā™eka Rolava. Mezi hĀ›jkem a Ā™ekou Ā¾elezniĀ•nĀ- traĀ¥. V lese jsme si hrĀ›li na indiĀ›ny, na Ā™ece na moĀ™eplavce, k trati jsme mĀ›li respekt. RozhlĀ-dnout se a rychle pĀ™ebĀ›hnout...

PozdĀ›ji jsme byli stateĀ•nĀ›jĀ›Ā- a prĀ›vĀ› chĀ-ze po trati nĀ›m umoĀ¾Ā•ovala prĀ-zkum ĀzemĀ- mezi mĀ›stem a Ā™ekou ty praĀ¾ce nebyly tak daleko od sebe pro dĀ›tskĀ© kroky. NĀ›kdy jsme experimentovali a nechali si vlakem rozlisovat drobnĀ© mince na vĀ›tĀ›Ā- placĀ•ky. Vlak patĀ™il k naĀ›emu dĀ›tstvĀ-, oba bratĀ™i vystudovali stĀ™ednĀ- dopravnĀ- ĀjĀkolu, starĀ›jĀ› vysokou dopravnĀ- v Ā½ilinĀ› a dost let prĀ›vĀ› u Ā¾eleznice takĀ© pracoval, jeho prvnĀ- Ā¾ena takĀ©. JĀ› pouze dodnes ve vlakem jezdĀ-m. MoĀ¾nĀ› za to okouzlenĀ- vlakem mĀ-Ā¾e takĀ© to, Ā¾e jsme kaĀ¾dĀ© prĀ›zdniny byli ĀžodloĀ¾eniĀ© jiĀ¾nĀ-ch ĀEech. BabiĀ•ka bydlela na samotĀ› u lesa, a v lese byla takĀ© traĀ¥, ale radĀ›ji jsme chodĀ-vali pĀ™es silnici k L. K babiĀ•ce jsme buĀ• v doprovodu maminky jezdili vlakem pĀ™es MariĀ›nskĀ© LĀ›znĀ›, PlzeĀ›, ĀEeskĀ© BudĀ›jovice Ā©. a v NovĀ© Vsi, odkud nĀ›s Ā•ekala pĀ›Ā›Ā- tĀ›ra k babiĀ•ce a dĀ›dovi; nebo obĀ•as, mĀ›l-li nĀ›kdo do jiĀ¾nĀ-ch ĀEech cestu, odvezeni nĀ›kĀ½m ze znĀ›mĀ½ch mĀ½ch rodiĀ•Ā- autem. V autĀ› se mi dĀ›lalo Ā›patnĀ›, cestu vlakem jsem milovala. Ā¾a pĀ™estupy, ty nemĀ›m rĀ›da dodnes. ZatĀ-mco bratĀ™i zvolili stĀ™ednĀ- dopravnĀ- ĀjĀkolu, jĀ› se pĀ™ihlĀ›sila na zemĀ›dĀ› Ā›tĀ›stĀ- naĀ›je okresnĀ- dalovickĀ› SZTĀ ten rok zapoĀ•ala rekonstrukci budovy a tak jsem Ā›la na SZTĀ a internĀ›t do Chebu. A na intr jezdila samozĀ™ejmĀ› vlakem. Cesta vlakem i autobusem trvala stejnĀ› Ā© zhruba hodinu, vlak byl levnĀ›jĀ›Ā- a pohodlnĀ›jĀ›Ā-. JĀ-zdnĀ© pro studenty tĀ›ch 50 km stĀ›lo pouhĀ© Ā•tyĀ™mi koruny. VĀ›tĀ›inou jsme tedy dvĀ› dvoukoruny od prĀ›kazky jako minimum pro nĀ›vrat domĀ- a ostatnĀ- penĀ-ze jiĀ¾ bylo moĀ¾no pĀ™Ā-padnĀ› utratitĀ©! A pokud to pĀ™est Ā•tyĀ™mi koruny bylo moĀ¾nĀ© si v krajnĀ- nouzi pĀ›jĀ•it nebo vyĀ¾ebrat od spoluĀ¾Ā›kĀ-. V prvĀ›ku jsem jezdila v nedĀ›li v poslednĀ-m spojem, abych tam byla vĀ•as, tedy do 21. hodiny. PozdĀ›ji jsem jezdila nĀ›kdy uĀ¾ v poledne z domova a byla jsem v nedĀ›li odpoledne na jĀ-zdĀ›rnĀ›, nebo naopak v pondĀ›lĀ- rĀ›no dorazila spolu s dojĀ-Ā¾dĀ›jĀ-cĀ-mi rovnou do Ā›kol konci zĀ›Ā™Ā- vyrazila celĀ› naĀ›je rodina vyzkouĀ›jet nĀ›jĀ› novĀ½ a prvnĀ- rodinnĀ½ vĀ-z Ā½iguli a navĀ›tĀ›vili jsme jihoĀ•e babiĀ•ku. ZpĀ›jtky se jelo v nedĀ›li odpoledne, a abych byla na intru vĀ•as, vymyslelo se, Ā¾e pojedu vlakem tentokrĀ›t z PlznĀ›. Tak dobĀ™me, samozĀ™ejmĀ› tentokrĀ›t bez slevy a cesta bude o nĀ›co delĀ›jĀ›- ale to zvlĀ›jdu. Na nĀ›jstupĀ›ti stĀ›l vlak a nĀ› sobĀ› ceduli PlzeĀ› Ā© Cheb. Tedy vlastnĀ› Cheb Ā© PlzeĀ›, Ā•teno od shora. Byl to vlak, co pĀ™ijel z Chebu, a kterĀ½ jĀ› mĀ› povaĀ¾ovala za vlak do Chebu. Jak uĀ¾ jsem psala, pĀ™mi jĀ-zdĀ› v autĀ› se mi dĀ›lĀ›valo blbĀ› a tak jsem mĀ›la v sobĀ› i nĀ› prĀ›Ā›jek, prostĀ› mi toto nedoĀ›lo. Vlak se rozjel zhruba v dobĀ›, kdy mĀ›l, z amplionĀ- Ā™valo: ukonĀ•ete nĀ›stup do osobnĀ vlaku smĀ›r MariĀ›nskĀ© LĀ›znĀ›, Cheb, a kdyĀ¾ nakonec pĀ™iĀ›jel prĀ›vodĀ•Ā-, ani toho mĀ› jĀ-zdenka nevzruĀ›ovala. Ten kupovali ty malĀ© tvrdĀ© kartĀ•ky, pĀ™edtiĀ›nĀ©, a bylo tedy na nich napsĀ›no, kam aĀ¾ lze na nĀ› dojet v kaĀ¾dĀ©m s tedy jĀ-zdenka, i kdyĀ¾ jsem jela jinam, neĀ¾ jsem chtĀ›la.

KdyĀ¾ uĀ¾ se mi zdĀ›lo, Ā¾e by mĀ›l bĀ›t Cheb, zaĀ•ala jsem si vĀ-c vĀ›Ā-mat okoĀ›-, kudy jsme projĀ-Ā¾dĀ›li. NĀ›co nĀ› neĀ¾ jsem staĀ•ila pĀ™ijĀ-t na to, v Ā•em je problĀ©m, zastavil vlak v ProtivĀ-nĀ›. (To nĀ›draĀ¾Ā- jsem pĀ™ed mĀ›sĀ-cem jsem tedy naposledy jela) vidĀ›la znova a tak mi to pĀ™ipomnĀ›lo pĀ™Ā-bĀ›h, kterĀ½ se vĀ›m nynĀ- snaĀ¾Ā-m vyprĀ›vĀ›t.) mne nĀ›pis na nĀ›draĀ¾Ā- ProtivĀ-n vydĀ›sil, sebrala jsem taĀ›ku a rychle vystoupila. Co teĀ•? Jak Ā™Ā-kĀ› moje dcera cestovĀ›nĀ- Ā•lovĀ›ka mĀ-Ā¾e potkat milion problĀ©mĀ›, ale pokud mĀ› Ā•lovĀ›k penĀ-ze, vyĀ™eĀ›Ā- 99% z nich. JĀ› jsem vĀ-cemĀ©nĀ› drobnĀ© Ā© mĀ›la jsem zaplacenĀ½ internĀ›t i obĀ›dy, takĀ¾e za normĀ›lnĀ-ch okolnostĀ- bych dorazila do C odloĀ›ila 4 KĀ• na vlak domĀ- a zbytek mĀ›la na Ā•tyĀ™mi svaĀ›iny, ale rozhodnĀ› jsem nemĀ›la dost penĀ›z na jĀ-zdenku Pro Cheb. Tak jsem se Ā›la pĀ™iznat vĀ½pravĀ•Ā-mu, kterĀ½ prĀ›vĀ› odbavil vlak, kterĀ½m jsem pĀ™ijela. Byl to hodnĀ½ Ā•lovĀ› posadil mĀ› do vlaku, kterĀ½ za chvĀ›l jel sprĀ›vnĀ½m smĀ›rem Ā© do PlznĀ›, a domluvil mi to s prĀ›vodĀ•Ā-m, Ā¾e mĀ› ne

jet do Plzně zadarmo, a z Plzně tedy pojedu znova na svou jízdenku. Vyšlo mi se problém, jak se dostanu na internát, a nikoli to, že mně budou vešker v Chebu shánět. Přisedla jsem si do kupky k nějaké rodině a dumala nad tím, jak to vyjde. Jestli jsem tam seděla jako hromádka nešťastá, tak to jsem ještě nevzdala, že bude hůř. Revizor vysvětlovala, co se mi stalo, buď zaplatím jízdenku a pokutu, nebo mne na další stanici vysadí. Zaplatila bych, ale z čeho? Naštěstí jsem z vlaku vysazena nebyla, manžel, co byli s dětmi v kupce, jen co pochopili neohroženost své moji situaci, mě zachránili. Navíc včera, že bych přijela do Chebu kolem půlnoci, takže rozhodli, že si zaplatím jen do Plzně a přeženou u nich. A tak se stalo, že jsem sice zoufale zbloudila, ale potkala hodné lidi, ještě mi přijeli na jízdenku a posadili mě do správného vlaku. Ještě vešker jsem ale telefonovala od nich domů, protože jsem včera jim buď uvolali, nebo budou volat z internátu. "Mami, já jsem ještě znova v Plzni, už tenkrát jsem dokázala poskytnout informaci do pár slov. Do jakoly jsem dorazila na zastávku druhý hodiny. Protože po mě byla na intru sháněná - "Opravdu vlakem nejela? " "Ne, te nekd o ně? " - posílá uklidňující informace o mém bloudění, v jejich spoluúčasti přichází - "a" a na chudák profesora. Ten fakt netušil, proč se spoluúčasti vylej smíchy po lavici, ve dveřích. Ovšem ten, co nás ušel další hodinu, včera v ráno, vypomáhal některé dny na intru jako vychovatel. Tak sdělil: "Tak jsem se doslechl, že sis vzala přímé klad ze vejka a toulala ses ním kolem Protivně. A v ráno co ti poradí přímé - budeš chtít někde jet, jdi raději pryč! " Dodnes mám trauma, dodnes se bojím, že nasednu do autobusu, letadla, lodě. Tedy - naštěstí - u toho letadla je to myslím vyloučené - a lodě - moc necestuji. Takže zbývá autobusy a vlaky, co stále miluji a cestuji s nimi.

MILENA